

Algemene beschouwingen 2017

Voorzitter,
dit zijn weliswaar *mijn* eerste algemene beschouwingen als fractievoorzitter van D66 Heiloo, maar de laatste van dit college. Het is tijd om de rekening op te maken. Ik kijk daarom niet alleen terug op het afgelopen jaar maar ik kijk terug op de hele collegeperiode. En beschouw de toekomst ervan.

Ik was in de jaren negentig fractievoorzitter van D66 Egmond. We gaven onze algemene beschouwingen een titel. Het geeft focus aan de boodschap die je wilt meegeven. Dus dat heb ik nu ook gedaan. De titel is: *het college van Down Under*.

Zoals u weet, slaat de term Down Under op Australië. Het ligt het verst van ons verwijderd. En dat doet me denken aan het college: het lijkt wel of het college zo veel mogelijk afstand wil houden van de dagelijkse problemen van Heilooërs. Laat ik concreet worden: op 7 april dit jaar kreeg het college een alarmerende mail van een inwonster: een vrouw met kinderen zou uit huis worden gezet. De reactie van het college is puur formeel. Geen enkele blijk van empathie met deze vrouw, en wat erger is, geen enkele zorg over die kinderen. Mag je van het college niet verwachten dat ze dit, gewoon oplossen? Wat is er met die kinderen gebeurd?

Een ander voorbeeld: kortgeleden kregen we het bericht dat Triversum een aanmeldstop heeft afgekondigd. Nergens een blijk van besef wat dat betekent voor de kinderen die het betreft, hun ouders, broertjes, zusjes. Als ouders hun kind bij Triversum aanmelden, staat het water hen tot de lippen. Diep triest dat de reactie van het college puur formeel blijft.

De geluidswal Plan Oost: Portefeuillehouder Dellelijn is vele malen uitgenodigd om mee te denken, maar heeft nooit gereageerd. Is dat nu politieke sensitiviteit? Betrokkenheid?

Het college van Down Under. Ik heb het maar niet over de manier waarop het college heeft geacteerd op dossiers als de HSV-velden, Trias, de huisvesting van maatschappelijke organisaties en dergelijke. Wat is er eigenlijk van het project 'Samenspel' geworden? Bestaat het nog? Het pièce de résistance van dat samenspel was natuurlijk het verkeersplan. Dat zou het college samen met de betrokkenen ontwikkelen. Het resultaat was dat elke belangengroep zich ervan distancieerde. Vraag aan het college: lag dat aan die vervelende bewoners, of was het college misschien vervelend?

Het college van Down Under. Het roept ook andere associaties op. Voor ons staan Australiërs ondersteboven, onze tegenvoeters. Dat doet denken aan de manier waarop het college beleid maakt: achterstevoren ondersteboven, binnenstebuiten.

Laat ik ook hier concreet worden. Iedereen snapt dat als je een afslag vanaf een snelweg aanlegt, en een spoortunnel aanlegt, de verkeersdruk in het dorp toeneemt. Je verwacht dan dat het college eerst nadenkt over die gevolgen voordat het ingrijpende besluiten neemt. Maar het college doet het achterstevoren, verkeerd-om, op zijn kop. Het legt eerst een afslag aan, en bedenkt daarna of het dorp al dat verkeer wel aankan. En constateert dan doodleuk dat de noodzakelijke aanpassingen aan de Vennewatersweg alleen al 3,1 miljoen ex BTW en ex kosten vastgoed (grondverwerving) bedragen boven op de 3,3 miljoen voor de spoorwegonderdoorgang, (totaal meer dan 6,1 miljoen) en dat het vergeten is daar de nodige reserveringen voor te doen.

Met de ontwikkeling van de Zandzoom is het ook achterstevoren: eerst een beleid vaststellen dat de ontwikkeling flexibel aan moet passen op de sociale woningbehoefte. En in hetzelfde stuk die flexibiliteit vertalen naar vaste aantallen.

Voorzitter, kan het college uitleggen hoe je een flexibel beleid (op basis van actuele behoeften) kunt vastleggen met concreet vastgestelde aantallen woningen per categorie?

Flexibiliteit in het denken kan je het college niet ontzeggen.

Acrobatisch op zijn kop hangend redeneert het alles recht.

Achterstevoren, verkeerd-om, binnenste buiten en ondersteboven.

Laten we het over geheimhouding hebben. Eerst verklaart het college iets geheim, en daarna verzint het de argumenten er bij, zoals bij de maatschappelijke huurprijzen voor instellingen. Of het mag van de wet is minder belangrijk dan het voorkomen van tegenspraak van getroffen instellingen. De tactiek van het college is om moeilijke boodschappen op een Raadsinformatieavond te geven: 3 miljoen overschrijding van het budget *voor de* afslag A9 werd terloops genoemd op zo'n besloten avond. En welk deel hiervan Heiloo moet betalen weet wethouder Dellelijn al maandenlang niet te vertellen nadat hij eerst 'sterke vermoedens had' dat het Heiloo niets zou kosten. Ook de 3,1 miljoen ex BTW die nodig is om de Vennewatersweg tussen de afslag A9 en de spoortunnel aan te passen aan de nieuwe situatie werd zo terloops genoemd op een Raadsinformatieavond. En dat het college dat nooit heeft voorzien! Eerst een afslag en een tunnel. Daarna zien we wel wat er verder nodig is. En dat je daar geen geld voor hebt, is een zorg van later.

Maar pas echt achterstevoren en ondersteboven, wordt het als het college in één en dezelfde vergadering op 3 oktober 2016

geheimhouding oplegt op het Financieel kader Zandzoom, en in *diezelfde* vergadering doodleuk uit datzelfde document citeert. Een raadslid dat zoiets doet, wordt aangegeven bij de politie.

Tot zover mijn terugblik. Voorzitter, vorig jaar was onze kritiek dat de kadernotitie zo beleidsarm was. Nu geeft het college het gelukkig gewoon toe: het heeft geen beleid en presenteert een beleidsarme kadernota. Je mocht toch hopen dat het college de afgelopen vier jaar heeft gewerkt vanuit een visie, en dat het niet alleen op de winkel heeft gepast, en dat er wordt gewerkt aan de afhandeling van de gevolgen van het gevoerde beleid.

Dus laten we toch even goed naar de Kadernota kijken. Wat staat er wel in en (net zo belangrijk) wat niet? De Kadernota beperkt zich tot autonome ontwikkelingen. Laten we secuur kijken wat volgens het college autonome ontwikkelingen zijn. Ik citeer van onderaan bladzijde 7: *‘Veelal gaat het om loon- en prijsontwikkelingen (en dan komt het): of mutaties die voortkomen uit eerder door uw raad genomen besluiten.*

Even logisch redeneren: de raad heeft besloten een afslag A9 aan te leggen en een ondertunneling van het spoor op de Vennewatersweg. Wat komt daaruit voort? Dat de Vennewatersweg op een fiks aantal punten moet worden aangepast. En dat valt echt onder de definitie van autonoom beleid. Maar er staat niets over in de Kadernota. Hetzelfde geldt voor de toenemende verkeersdruk in het dorp. Dat is volstrekt voorzienbaar, en de noodzakelijke maatregelen zijn onafwendbaar, onontkoombaar en niet uitstelbaar. Autonoom beleid.

En wat doet het college? Het doet simpelweg alsof het om *nieuw* beleid gaat. En schuift deze enorme problemen, met de kosten van meer dan zes, maar misschien we negen miljoen (!) daarmee door

naar een volgend college. Onacceptabel! We dienen hierover een motie in.

Een volgend college moet de problemen die dit college heeft veroorzaakt, maar oplossen. Dat geldt ook voor het sociaal domein, in het bijzonder de jeugdzorg. Na vier jaar had je toch mogen verwachten dat het college nu eens echt beleid heeft gemaakt. Maar het college rekent simpelweg de kortingen de Rijksbijdragen door aan de betreffende begrotingsposten. Zie onder 10 t/m 12 op bladzijde 20. Terwijl de bedoeling van de decentralisaties juist was dat gemeenten zelf lokaal beleid ontwikkelen. Het college suggereert nu dat het over de begroting van het sociaal domein niet s te vertellen heeft! Laat ik het college even helpen: Er zijn enorme problemen om kinderen met ernstige psychiatrische problemen te helpen. Ik doel op Triversum. Daar moeten we op lokaal niveau dus iets aan doen. Dat kost geld, en dat geld hebben we ook: over van niet gevoerd beleid in 2016 dat in de Algemene middelen zit. En dat halen we er dan dus weer uit. We dienen een motie in.

Tenslotte zien we in de financiële rapportage een aantal posten nieuw beleid. We willen borgen dat de gemeenteraad daarover op een ordentelijke manier, op grond van voldoende informatie kan oordelen. We dienen daarover een amendement in.

Dank voor uw aandacht.